

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. гр. Добрич, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично при закрити врати заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги М. Павлов

при участието на секретаря Нели Ил. Бъчварова
като разгледа докладваното от Георги М. Павлов Търговско дело № 20233200900023 по описа за 2023 година

ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД   ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ в заседание при закрити врата на двадесет и четвърти ноември две хиляди и двадесета година в състав: **СЪДИЯ ГЕОРГИ ПАВЛОВ** при секретар **НЕЛИ БЪЧВАРОВА** разгледа т. д. № 23 по описа за 2023 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 630 ТЗ.

Търговско дело № 23/2023 г. е образувано по молба вх. рег. № 1130/17.02.2023 г., подадена от „АГРО НОМЕР ЕДНО“ ООД гр. Добрич, ул. „Генерал Гурко“ № 3, ет. 1, ап. 1, ЕИК 202014399 с искане за постановяване на решение за откриване на производството по несъстоятелност на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД с. Дъбрава, ул. „Седма“ № 13, общ. Балчик, област Добрич, ЕИК 201089064.

В обстоятелствата част на молбата са инвокирани доводи за неплатежоспособността на търговеца с оглед невъзможността му да изпълни изискуеми парични задължения, породени от или отнасящи се до търговски сделки, както и изискуеми публичноправни задължения към държавата и общините, свързани с търговската му дейност.

Съдът, след съвкупна преценка на представените по делото

доказателства и доводите на страните, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, на основание чл. 235 от ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, като прецени доводите на страната и доказателствата по делото, приема за установена следната **ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА**:

В периода м. октомври 2018 г. – м. април 2019 г. между страните по делото са възникнали облигационни отношения по договор за търговска продажба, по силата на който „АГРО НОМЕР ЕДНО“ ООД като продавач се е задължил да прехвърли на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД като купувач собствеността на семена и препарати срещу цена от 200 194.26 лв., която купувачът се задължил да му заплати.

Продавачът е изпълнил задължението си да предаде договореното количество от стоката.

Сделката е документирана с първични счетоводни документи – ф-ри № 0100003837/08.10.2018 г., № 0100003838/08.10.2018 г., № 0100003879/23.10.2018 г. и № 0100004369/22.04.2019 г.

Купувачът не е изпълнил задължението си за плащането на цената в срок.

На 20.05.2019 г. между страните е сключена Спогодба с нотариална заверка на подписите на представляващите двете търговски дружества, съгласно която „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД признава, че дължи на „АГРО НОМЕР ЕДНО“ ООД сумата от 210 458.48 лв. Страните са уговорили плащането да се осъществи на две погасителни вноски – на 30.06.2019 г. и 30.12.2019 г.

С оглед неизпълнението на задължението на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД за плащане на първа погасителна вноска и настъпилата предсрочна изискуемост на задължението, „АГРО НОМЕР ЕДНО“ ООД е подало до Районен съд – Балчик заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК, по повод на която е образувано ч. гр. д. № 540/2019 г., като заповедният съд е издал Заповед № 329/16.07.2019 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист, по силата на който е осъдил „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД да заплати на „АГРО НОМЕР ЕДНО“ ООД следните суми: 2 0 0 194.26 лв., представляваща

задължение по Спогодбата от 20.05.2019 г.; 10 264.22 лв., представляваща обезщетение за забавено плащане върху главницата; 2 502.43 лв., представляваща обезщетение по т. 4 и т. 4 от Спогодбата от 20.05.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 08.07.2019 г. до окончателното изплащане на вземането; 4 259.22 лв., представляваща държавна такса и 4 391.52 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

С оглед изложеното, Съдът приема за установено, че молителят „АГРО НОМЕР ЕДНО“ ООД е кредитор на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД и притежава спрямо него изискуемо парично вземане, породено от търговска сделка.

На 17.07.2019 г. по повод молба, подадена от „АГРО НОМЕР ЕДНО“ ООД и приложения към нея изпълнителен лист, издаден по ч. гр. д. № 540/2019 г. по описа на Районен съд – Балчик, срещу „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД е образувало изп. д. № 687/2019 г. по описа на частен съдебен изпълнител Лучия Тасева рег. № 7737 на КЧСИ с район на действие Окръжен съд – Добрич.

С влязло в законна сила Решение 57/04.03.2022 г. по АНД № 187/2023 г. И. Д. И. е признат за виновен в това, че към 31.05.2018 г. като управляващ и представляващ на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ООД в 30-дневен срок от спиране на плащанията на 30.04.2018 г. по задължение към „ЕЛ-СИ“ ООД в размер на 100 155.60 лв., произтичащо от търговска сделка между двете търговски дружества, документирана с ф-ра 1317/30.04.2017 г., не е поискал от Окръжен съд – Добрич да открие производство по несъстоятелност – престъпление по чл. 227б, ал. 2 във вр. ал. 1 НК, като на основание чл. 78, ал. 1 НК е освободил обвиняемия И. Д. И. от наказателна отговорност за извършеното от него престъпление по чл. 227б., ал. 2 във вр. с ал. 1 НК, като му налага административно наказание глоба в размер на 1 000.00 лв.

Видно от заключението на вещото лице по приетата съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните и възприета от Съда като обективно и компетентно дадено, общата сума на задълженията на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД към кредиторите възлиза на 4 726 272.63 лв., считано към 31.12.2022 г., а общата сума на активите – 3 000 504.90 лв., считано към 31.12.2022 г.

Балансовата стойност на краткотрайните активи на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД към 31.12.2022 г. възлиза на 406 000.00 лв., а балансовата стойност на

краткосрочните задължения „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД към 31.12.2022 г. възлиза на 4 726 000.00 лв., като съотношението между краткотрайните активи и краткосрочните задължения на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД към 31.12.2022 г. е 1 към 1.64. Вещото лице е установило, че в баланса на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД е посочено, че дружеството притежава дългосрочни финансови активи с балансова стойност 1 404 000.00 лв., представляващи предоставен заем в размер на сумата от 1 336 000.00 лв. на И. Д. И. с падеж 31.12.2021 г. и начислени лихви в размер на сумата от 68 393.55 лв. Според експертното мнение на вещото лице, по своята същност и съдържание сумата не представлява дългосрочен финансов актив е текущ актив – друго вземане с настъпил падеж. При коректно отразяване в балансовите показатели, съотношението между краткотрайните активи и краткосрочните задължения на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД към 31.12.2022 г. е 1 към 2.61.

Дълготрайните материални активи, с които разполага „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД са в размер на 1 190 000.00 лв.

Вещото лице е констатирало, че към 31.12.2022 г. „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД не разполага с налични парични средства.

Общата сума на паричните задължения на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД към 31.12.2022 г. е в общ размер от 4 726 272.63 лв., а общата сума на имуществото на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД към 31.12.2022 г. е в общ размер 3 000 504.90 лв., т.е. имуществото на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД не е в състояние да покрие задълженията му.

Вещото лице, на базата на анализа на балансовите показатели е формулирало извод, че „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД е спряло плащанията си към търговскоправни сделки и по публични задължения считано от 01.01.2020 г.

Съдебно-счетоводната експертиза е установила нулеви и отрицателни стойности на коефициентите за обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност за анализирувания период, с тенденция за влошаване показателите на ликвидността.

Коефициентът на финансова автономност на търговеца за анализирувания период е отрицателна величина. Налице е превишаване на пасивите над стойността на активите с повече 1/12 в периода 2021 г. – 2022 г.

Налице е свръхзадлъжнялост на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД.

Горепосочените финансовите индикатори сочат на състояние на неплатежоспособност на търговеца.

Един от най – популярните модели в световната практика е за анализ на вероятността от корпоративни фалити е т. н. „Z – резултат на Алтман” създаден през 1968 г. от Едуард Алтман – професор по финанси от New York University, Stern School of Business. Моделът е базиран на статистическия анализ (мултивариантен дискриминантен анализ), който се свежда до единичен коефициент (Z – резултат), изчислен на база претеглените стойности на 5 коефициента за финансов анализ. Моделът първоначално е разработен за публични производствени компании с активи над 1 млн. американски долари, като по – късно е доразвит за анализ на непублични дружества, непроизводствени компании и компании от възникващи пазари.

Меродавен за финансовият анализ на длъжника е коефициентът за непублични производствени компании, изчисляван по следната формула: $Z = 0.717 X_1 + 0.847X_2 + 3.107X_3 + 0.420X_4 + 0.998X_5$, където X_1 = (текущи активи – текущи пасиви)/общо активи; X_2 = неразпределена печалба/общо активи; X_3 = печалба преди лихви и данъци за периода/общо активи; X_4 = собствен капитал/общо пасиви; X_5 = приходи от продажби/общо активи.

Получените резултати се групират в следните три зони: $Z > 2.90$ = „спокойна зона”; $1.23 < Z < 2.90$ = „сива зона”; $Z < 1.23$ = „стрес зона”.

Друг модел и индикатор за несъстоятелност е т.н. „модел на Бийвър”, създаден през 1966 г. от Уилям Бийвър – професор по счетоводство в Станфордския университет. Моделът на Бийвър се базира на съотношението между оперативния паричен поток и общия размер на дълга. Коефициентът на Бийвър следва да бъде 1, за да се квалифицира състоянието на търговското предприятие като стабилно.

Вещото лице е установило стойностите на коефициента на Алтман за анализирания период, които карират от 0.08 до 0.00, а на коефициента на Бийвър – 0.45.

В процесния казус финансовите индикатори „Алтман” и „Бийвър” сочат на състояние на неплатежоспособност на търговеца.

Налице е трайна невъзможност за плащане на паричните задължения, произтичащи от търговски сделки или имащи публичноправен характер.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните **ПРАВНИ ИЗВОДИ:**

По действащото българско право производство по несъстоятелност може да се открие спрямо определени лица, по искане на определени лица и при наличие на определени материалноправни основания.

Лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност са: 1. Търговците по смисъла на чл. 1 ТЗ, с изключение на публични предприятия, упражняващи държавен монопол или създадени с особен закон – чл. 607а, ал. 1 и чл. 612, ал. 1 ТЗ; 2. Неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност, включително починали и/или заличени в търговския регистър – чл. 610 и чл. 611, ал. 2 ТЗ; 3. Починал или заличен едноличен търговец – чл. 611, ал. 1 ТЗ; 4. Лице, което прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник - чл. 609 ТЗ; 5. Предприемач – чл. 760а ТЗ и 6. Сдружения и фондации – чл. 14, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

Кръгът на лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност е очертан в чл. 625 във вр. с чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ и той включва: 1. Длъжникът; 2. Кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване или разваляне, или последиците ѝ от прекратяването ѝ; 3. Национална агенция за приходите за изискуемите парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. т. 2 и 3 ТЗ - публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане; 4. Изпълнителна агенция А „Главна инспекция по труда“ за изискуеми вземания по чл. 608, ал.1, т. 4 ТЗ - задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца.

„АГРО НОМЕР ЕДНО“ ООД е кредитор на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД и притежава спрямо него изискуемо парично вземане, породено от търговска сделка.

Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на дължимата от съда защита следва да се ограничи до това от посочените

основания, които са изтъкнати в молбата на „АГРО НОМЕР ЕДНО“ ООД по чл. 625 ТЗ. В конкретния случай молителят се е позовал както на наличието на неплатежоспособност на длъжника „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД, така и на свръхзадълженост при условията на кумулативност.

Доколкото основанията са самостоятелни, то те могат да бъдат предявени в условията на кумулативност или евентуалност, като е възможно откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания, ако съвпада началната им дата, а ако не съвпада – следва да бъде съобразена по-ранната дата, ако съответното състояние е налице и към момента на постановяване на решението - Решение № 201/11.12.2014 г. по т. д. № 659/2014 г. на ВКС - I - ТО.

Предпоставките за откриване производството по несъстоятелност се обособяват в следните две групи: материалноправни и процесуалноправни.

Материалноправните предпоставки са: 1. търговско качество на длъжника и 2. неплатежоспособност (общо основание, приложимо спрямо всички категории длъжници) или свръхзадълженост (при капиталовите търговски дружества – чл. 724, ал. 1 ТЗ).

Процесуалната (формална) предпоставка е обявителното съдебно решение.

За да се открие производството по несъстоятелност, Съдът следва да констатира наличието на двете материални предпоставки на чл. 607а, ал. 1 ТЗ – длъжник, който има качеството „търговец“ и неплатежоспособност.

По делото е безспорно качеството “търговец” на длъжника с оглед разпоредбата на чл. 1, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 63, ал. 1 и 2 и чл. 64, ал. 1, т. 3 ТЗ.

Обща предпоставка за откриване производството по несъстоятелност, съгласно нормата на чл. 607а ТЗ е неплатежоспособността.

Понятието за неплатежоспособност е дефинирано от законодателя като невъзможност да се изпълни изискуемо вземане – съгласно разпоредбата на чл. 608, ал. 1 ТЗ, длъжникът е неплатежоспособен, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване или разваляне, или последиците ѝ от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и

общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане или задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца.

Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", а елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според който молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на длъжника са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

Систематичното тълкуване на двете разпоредби са дали основание на правната теория и съдебната практика да приемат, че неплатежоспособността е фактическо състояние на обективна невъзможност на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения.

Задължението на длъжника трябва да е действително, изискуемо, ликвидно, парично, с точно определен произход – то трябва да произтича от търговска сделка (търговска е сделката, сключена от търговеца в това му качество при или по повод извършване на занятието му, а също и изброените в чл. 1, ал. 1 ТЗ сделки, независимо от качеството на страните – чл. 286, ал. 2 ТЗ) или да има публичноправен произход - публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност – чл. 162 ДОПК.

Неплатежоспособността не е факт, а правна квалификация на факти, която се извършва от Съда.

Предполага се, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ, ако преди подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години – чл. 608, ал. 2 ТЗ.

Общият режим на Търговския закон презюмира неплатежоспособността при спиране на плащанията – чл. 608, ал. 3 ТЗ.

Спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или отчасти вземания на определени кредитори – чл. 608, ал. 3, изр. 2 ТЗ.

Спирането на плащанията създава оборима презумпция за неплатежоспособността.

Терминът „спиране на плащанията” не е определен легално.

В литературата се приема, че спирането на плащанията е трайно, продължително състояние, при което длъжникът е изпаднал в обективна невъзможност да изплаща задълженията си към кредиторите.

За да се установи неплатежоспособността е необходимо да се изследва икономическото състояние на длъжника, като се установи дали с краткотрайните си активи длъжникът може да може да покрие краткосрочните си задължения, поради което е необходимо да се изследва финансово-икономическото състояние на длъжника към момента на устните състезания, респективно възможността му да изпълнява паричните си задължения към кредиторите.

Длъжникът е стопански способен да изпълни изискуемите си парични задължения тогава, когато е в състояние да осигури парични средства за пълното им заплащане. В подобно икономическо състояние той се намира ако разполага с налични парични средства или ако разполага с такива непарични активи, които могат в кратък срок да се преобразуват в парични средства, достатъчни да покрият всички изискуеми задължения. Следователно, само по себе си притежанието на имуществени активи от всякакъв характер, дори на стойност надхвърляща размера на изискуемите парични задължения, не е достатъчно да обуслови извод за платежоспособност на длъжника. Релевантно е единствено притежанието на парични средства или на реално ликвидни от икономическа гледна точка активи – такива, които могат да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност - решение № 71/30.04.2015 г. по т. д. № 4254/2013 г. на ВКС - I -ТО. Тези ликвидни активи следва да са такива, че тяхното преобразуване (осребряване) да не води до нарушаване на статута на длъжника като действащо предприятие, т. е. до преустановяване на търговската му дейност, което пък би нарушило интересите на кредиторите с още неизискуеми вземания. Релевантни за платежоспособността на длъжника са само активите, които счетоводно се класифицират като краткотрайни (текущи). Те от своя страна се подразделят на четири групи – материални запаси (суровини и материали, незавършено производство, стоки и готова продукция, предоставени аванси), краткосрочни вземания (с падеж до 1 година), краткосрочни инвестиции (акции, облигации, дялове и др. подобни,

закупени със спекулативна цел –) и парични средства (в брой или по банкови сметки). Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (една година), участват еднократно в стопанския процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване на краткосрочните, съответно текущите, задължения при едно действащо предприятие. Формалното счетоводно класифициране на даден актив като краткотраен не е достатъчно за годността му да служи за обосноваване на платежоспособността на длъжника, тъй като в редица случаи начинът на осчетоводяване на един актив като краткотраен или дълготраен е въпрос на счетоводната политика на предприятието и защото самото осчетоводяване не всякога отразява реалността (счетоводните регистри са частни документи на самия длъжник, който има интерес да включва в тях само изгодни за себе си обстоятелства). Независимо от счетоводното класифициране на даден актив като краткотраен, същият е от значение за платежоспособността на длъжника единствено ако реално съществува и ако е реално ликвиден в обозрим кратък срок. Длъжникът е неплатежоспособен, ако не притежава подобни краткотрайни и реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му изискуеми парични задължения от вида на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Понятието за неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ е правно, а не счетоводно, което налага при преценката за наличието ѝ да се изследват правните елементи от неговия фактически състав, а част от тях е реалната имуществена неспособност за генериране на парични средства за покриване на изискуемите парични задължения, преценена въз основа на действително, а не само счетоводно ликвидните активи на длъжника.

За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо състоянието на неплатежоспособност да е налице към момента на последните устни състезания по делото - решение № 54/8.09.2014 г. по т. д. № 3035/2013 г., решение № 216/29.11.2016 г. по т. д. № 448/2016 г. на ВКС - II - ТО.

В практически аспект това предполага следната поредност на изследване: дали към датата на последните устни състезания длъжникът разполага с реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му установени изискуеми парични задължения, и при отрицателен отговор – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. При втория етап на изследване подлежи трайния характер на състоянието на длъжника,

което по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на длъжника в достатъчно продължителен период назад. Този анализ следва да се извърши въз основа на събраните по делото доказателства, включително и на заключението на съдебно-счетоводна експертиза, установяваща основните финансови показатели за дейността на длъжника, и по-специално – коефициентите за ликвидност и финансова автономност.

Според теорията и практиката, водещ е коефициентът на обща ликвидност при действителна ликвидност на елементите от краткотрайните активи, участващи при формирането им; липсва ликвидност на активите, когато на пазара няма търсене на конкретни материални запаси или краткосрочни инвестиции, както и когато е налице несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания, като в тази хипотеза водещ ще е този от другите показатели за ликвидност (бърза, незабавна, абсолютна), при изчисляването на който включените активи могат реално да бъдат трансформирани в парични средства, и състоянието на неплатежоспособност следва да се приеме за установено, ако с тези активи предприятието не може да посрещне краткосрочните/текущите си задължения; коефициентите за финансова автономност/задлъжнялост са помощни и лошите им стойности при добри показатели на ликвидност не сочат на състояние на неплатежоспособност на търговеца, а са само индичия за евентуалното ѝ настъпване в бъдеще.

Общата сума на задълженията на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД към кредиторите възлиза на 4 726 272.63 лв., считано към 31.12.2022 г., а общата сума на активите – 3 000 504.90 лв., считано към 31.12.2022 г., като съотношението между краткотрайните активи и краткосрочните задължения на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД към 31.12.2022 г. е 1 към 2.61.

Според експертното мнение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза коефициентите за обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност за анализирувания период са нулеви и отрицателни стойности, а коефициентът на финансова автономност на търговеца за анализирувания период е отрицателна величина.

Финансовите индикатори сочат на състояние на неплатежоспособност на търговеца.

Констатираната настояща неспособност на ответника да погаси изискуемите си парични задължения не е достатъчна, за да се приеме, че същият е неплатежоспособен по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Необходимо е да се установи и, че това му състояние има траен характер, което налага и отговор на втория подвъпрос – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. За целта вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза е изследвали финансовото състояние на длъжника за значителен период - от 2018 г. до 2022 г. г. За анализирания период коефициентите за ликвидност са нулеви и отрицателни стойности.

Общата сума на паричните задължения на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД към 31.12.2022 г. е в общ размер от 4 726 272.63 лв., а общата сума на имуществото на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД към 31.12.2022 г. е в общ размер 3 000 504.90 лв., т.е. имуществото на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД не е в състояние да покрие задълженията му.

При тези данни е очевидно, че затрудненията на длъжника не са временни, а трайни, както и, че той не разполага с ликвидно имущество, достатъчно за покриване на задълженията си.

Всички данни водят до извода, че както в минал период, така и понастоящем „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД т е в състояние на трайна невъзможност за изпълнение на изискуемите си парични задължения чрез наличните си краткотрайни и реално ликвидни активи

Налице е установено състояние на неплатежоспособност по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ, което изисква Съдът да определи началната дата на това състояние.

Началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежоспособността. Тя се определя според най-ранния падеж на изискуемо непогасено парично задължение, при условие, че към този момент са налице и останалите предпоставки на чл. 608, ал. 1 ТЗ с оглед общото икономическо състояние на длъжника. В случая тази най-ранна дата е 01.01.2020 г.

Предвид така установеното от тази дата състояние на неплатежоспособност е необходимо да се изследва наличието и на другото кумулативно заявено основание по молбата - свръхзадълженост.

Според чл. 742 ТЗ търговското дружество е свръхзадължено, ако

неговото имущество не е достатъчно, за да покрие задълженията му. За разлика от неплатежоспособността, при свръхзадължеността се съпоставят всички задължения на длъжника (включително неизискуемите) със стойността на всичките му активи (включително дълготрайните).

От обстоятелството, че коефициентите за финансова автономност и за ликвидност за изследвания период са под нормативите, следва да се заключи, че е налице и декапитализация на дружеството със засилваща се тенденция и пълна зависимост от кредиторите, произтичаща от невъзможността на предприятието да реализира достатъчно печалби от дейността си, за да покрива изискуемите си задължения.

Безспорен факт по делото е спирането на плащанията от страна на търговеца.

В процесния казус се установи по несъмнен и безспорен начин, че търговецът не е в състояние да изпълни действителни, изискуеми, ликвидни, произтичащи от търговски сделки задължения, както и изискуеми публичноправни задължения към държавата и общините, свързани с търговската му дейност и е в състояние на свръхзадълженост по смисъла на чл. 74, ал. 1 ТЗ.

В настоящия случай се установи наличието на материалноправните предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на търговеца - търговско качество на длъжника и неплатежоспособност и свръхзадълженост на длъжника

Съобразно доказателствата по делото, Съдът приема, че началната дата на неплатежоспособността и на свръхзадължеността е 01.01.2020 г.

С оглед изложените съображения, подадената от кредитора молба за откриване производство по несъстоятелност по отношение на длъжника следва да се уважи, като се постанови решение по чл. 630, ал. 1 ТЗ.

В петитума на молбата си за откриване производство по несъстоятелност молителят е направил искане по чл. 630, ал. 2 ТЗ за обявяване на длъжника в несъстоятелност и за постановяване прекратяване на дейността му.

Преценката за увреда масата на несъстоятелността от продължаване на дейността на длъжника е субективна по своя характер, не почива само на

обективни критерии, които сами по себе си еднозначно установяват действителната увреда, а на такива, които предпоставят извод за възможност от бъдеща такава. В процесния казус имуществото на длъжника е било обект на изпълнителни действия по следните изпълнителни дела - изп. д. № 687/2019, № 1108, № 1109 по описа на ЧСИ Тасева, изп. д. № 144/2019, № 86/2019 по описа на ЧСИ Ников, изп. д. № 86/2019, № 88/2019, I 100/2019 по описа на ЧСИ Желев, изп. д. № 579/2020, № 696/2020 по описа на ЧСИ И.а, изп. д. № 149/2020 по описа на ЧСИ Сербезов, които с влязло в законна сила № 66/17.02.2023 г. са спрени по реда на чл. 629а, ал. 1 ТЗ. В разглеждания случай, при така установената фактическа обстановка, опасността от увреда при продължаване дейността на длъжника е малко вероятна. От друга стана, обявяването на длъжника в несъстоятелност би лишило кредиторите и длъжника от възможността за оздравяване, която е от съществен интерес за всяка от страните.

С оглед изложените съображения, Съдът счита, че искането на молителя по чл. 630, ал. 2 ТЗ за обявяване на длъжника в несъстоятелност и за постановяване прекратяване на дейността му за неоснователно, поради което следва да го отхвърли.

Съдът констатира, че по отношение на предложения от молителя временен синдик са налице изискванията на чл. 655 ТЗ и същият е дал писмено съгласие.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК длъжникът следва да заплати на молителя разноски по делото в размер на сумата от 3 471.00 лв. съобразно представения списък по чл. 80 ГПК.

С оглед изложените съображения и на основание чл. 630, ал. 1 ТЗ,
ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД с. Дъбрава, ул. „Седма“ № 13, общ. Балчик, област Добрич, ЕИК 201089064.

ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНАТА ДАТА НА
НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД с.

Дъбрава, ул. „Седма“ № 13, общ. Балчик, област Добрич, ЕИК 201089064:
01.01.2020 г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД с. Дъбрава, ул. „Седма“ № 13, общ. Балчик, област Добрич, ЕИК 201089064.

НАЗНАЧАВА за временен синдик *** ЕГН ***** със съд. адрес гр. Добрич, ул. „Осми март“ № 22, ап. 3.

ОПРЕДЕЛЯ дата на встъпване на временния синдик в длъжност 18.12.2023 г.

ОПРЕДЕЛЯ месечно възнаграждение на синдика в размер на 800.00 лв.

ДОПУСКА обезпечение чрез налагане на запор и възбрана върху движимите вещи и недвижими имоти на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД с. Дъбрава, ул. „Седма“ № 13, общ. Балчик, област Добрич, ЕИК 201089064.

УКАЗВА на кредиторите на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД с. Дъбрава, ул. „Седма“ № 13, общ. Балчик, област Добрич, ЕИК 201089064 да предявят писмено своите вземания пред Съда по несъстоятелността в срок до един месец от вписване в търговския регистър на решението за откриване производството по несъстоятелност.

ОТХВЪРЛЯ искането на „АГРО НОМЕР ЕДНО“ ООД гр. Добрич, ул. „Генерал Гурко“ № 3, ет. 1, ап. 1, ЕИК 202014399 за обявяване на „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД с. Дъбрава, ул. „Седма“ № 13, общ. Балчик, област Добрич, ЕИК 201089064 в несъстоятелност и прекратяване дейността на предприятието му.

ОСЪЖДА „ЗЕМЕДЕЛИЕ БГ“ ЕООД с. Дъбрава, ул. „Седма“ № 13, общ. Балчик, област Добрич, ЕИК 201089064 да заплати на „АГРО НОМЕР ЕДНО“ ООД гр. Добрич, ул. „Генерал Гурко“ № 3, ет. 1, ап. 1, ЕИК 202014399 разноски в размер на 3 471.00 лв.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА НЕЗАБАВНО ИЗПЪЛНЕНИЕ.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ВПИСВАНЕ В ТЪРГОВСКИЯ РЕГИСТЪР.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ВЪЗЗИВНО ОБЖАЛВАНЕ В 7-ДНЕВЕН СРОК ОТ ВПИСВАНЕТО МУ В ТЪРГОВСКИЯ РЕГИСТЪР.

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____